

IES Sollana

EL MOTORET

EL

MOTORET

ÍNDEX

Equip directiu	2
El Motoret	3
Jardineria	4
AMPA	5
EIXIDES ESCOLARS	
Cofrents	6
Teatre in English	7
Théâtre en Français	7
Dia de l'arbre.....	8
Moriscos	9
Setmana cultural.....	10
Senderisme.....	11
CREACIÓ	
Conte Sergi.....	12
Conte Otra vez los tres cerditos.....	13
Conte Karla	14
Conte Edmon	14
Aprovar o aprendre?.....	14
Conte de Flor	15
EL CALAIX	
Opinions about the play....	15
Passatemps musicals	16
Química màgica	17
La natura a casa.....	17-18
Jocs Romans	19
Matèria gris	20
English crosswords.....	21-22
Altres activitats	23
CÒMIC.....	24

DES DE L'EQUIP DIRECTIU

És d'agrair, a tots els que han fet possible, que la nostra comunitat educativa tinga l'oportunitat d'expressar unes opinions o compartir vivències mitjançant aquesta revista, elaborada, dirigida i coordinada des del propi Centre. Una revista on tenen cabuda tots, des dels alumnes que s'acaben d'incorporar fins als que ja es troben en la trajectòria final i, per descomptat, amb la col·laboració del professorat i l'AMPA.

Aquesta segona edició, a l'igual que l'edició passada, ha sorgit a proposta del departament de Llengües. Enguany, una de les novetats és que la revista ja té nom, *El Motoret*, oportuna capçalera per a recuperar el nom amb el qual es coneix la partida rústica on l'Institut està ubicat.

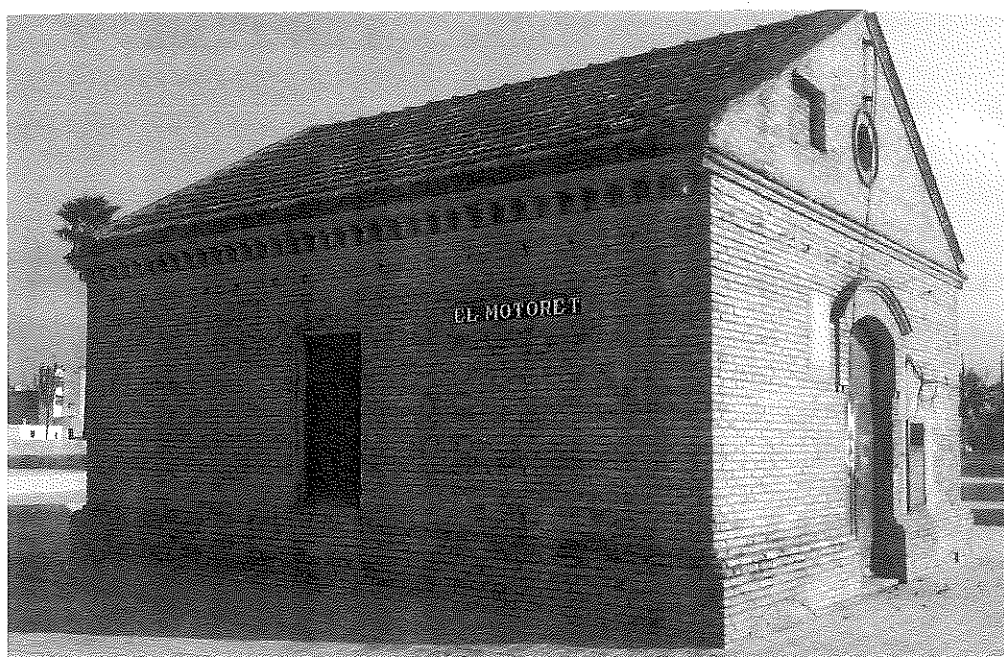
El Centre també compta amb un nou equip directiu que conjuntament amb tot el professorat, som conscients de la importància del paper que hem assumit, el d'ajudar els nostres alumnes a formar-se íntegrament com a persones, aportant-los conjuntament amb les famílies tota la cultura que pugam i que ells estiguen disposats a aprendre. L'alumnat prompte haura d'assumir tasques de responsabilitat, perquè al cap i a la fi, són ells els que tindran en les seues mans el futur de Sollana.

Amb la mateixa il·lusió que aquest poble es mostrarà davant la notícia de la construcció d'un nou Institut, ara ens pertoca a nosaltres treballar per aconseguir nous projectes educatius i noves metes.

Educar, per tant, és tasca de tots, des de la família fins al professorat, amb coordinació i objectius comuns. Que *El Motoret* de Sollana no pare i les seues aigües arriben ben lluny. D'aquesta manera aconseguirem sentir-nos orgullosos tots plegats dels nostres alumnes, els vostres fills.

Amparo, Toni, Mª Jesús i Ernesto

EL MOTORET

El motoret és el nom que rep la caseta emblemàtica, on els comuners de la Sèquia de l'Horta de Sollana, –aquesta entitat fon creada al 1879, segons la llei d'aigües de 13 de juny al Art. 228, –allí guardaven el motor que treia l'aigua amb una turbina per a regar els camps del l'horta del voltant del poble, quan no ens arribava prou dels ullals que naixen al llarg dels diferents recs.

Quan érem xiquets i encara anàvem a l'escola. En arribar l'estiu, en eixir al mig dia, quedàvem per a nadar al "replanell" i al "motoret", era un dels pocs recs que estaven fets de ciment, on de segur que, com que nadàvem descalços, no es tallàriem les plantes dels peus.

La Sèquia de l'Horta, entitat que va construir aquest edifici quan vengué les seues propietats a la zona, per decret d'expropiació, per tal de fer la reparcel·lació del Pavelló, el Jardí, les Escoles i l'Institut, demanaren a l'Ajuntament local que el conservara, com a emblema de la partida, pel seu significat amb l'horta local i, per formar part del propi escut de l'entitat, a més de ser patrimoni històric de la localitat.

Aquest Sindicat d'Aigües, és totalment independent de la Sèquia Reial del Xúquer, i durant anys ha mantingut el regadiu de les parcel·les que envolten la vila de Sollana, i que hui, en la

seua majoria han sigut transformades en carrers, cases, polígon industrial, i fins i tot de vegades encara l'aigua circula per davall dels carrers, habitatges i voreres de la població. En són un bon exemple els carrers de Rei En Jaume i San Vicent Ferrer.

El Sindicat d'aigües de Sollana hui integrada en la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, té la seua seu al carrer Alzira, número 2 de la pròpia localitat, darrere de l'Església del Raval. On a més a més es venera la Imatge de la Verge d' Aigües Vives, patrona de l'entitat.

La seua xarxa de sèquies, recs, escorreries, partidors i portons, comença a la partida de Sauder, a l'altra part del desviament on troben la sèquia anomenada El Rec Major per ser l'orige de la xarxa, allí recull les aigües nascudes al terme d'Almussafes, i rega més de cent hectàrees – al principi en regava 182 Ha i 84 ca., segons consta als propis estatuts-, i finalitzant al Porto de la Casa de Cotí. Les partides que rega són : Sauder, l'Ullal, Malafes, Motoret, Olivarons, Maimés, Verola, Rabassar, Paretas, Braçal Nou , Anouers i Rajolar. El conjunt d'aquestes partides s'anomena l' Horta Vella.

Ramón Ibor

JARDINERIA

Aquest any hi ha un nou projecte a l'IES Sollana. Alguns alumnes estan fent classes de jardineria gràcies a un projecte conjunt entre l'Ajuntament del poble i el propi centre.

L'objectiu d'aquest curs és que determinats alumnes puguin acostar-se al món laboral i al mateix temps que ocupen algunes de les hores al centre en fer una feina gratificant que els aporte satisfacció de millorar al mateix temps que estudien.

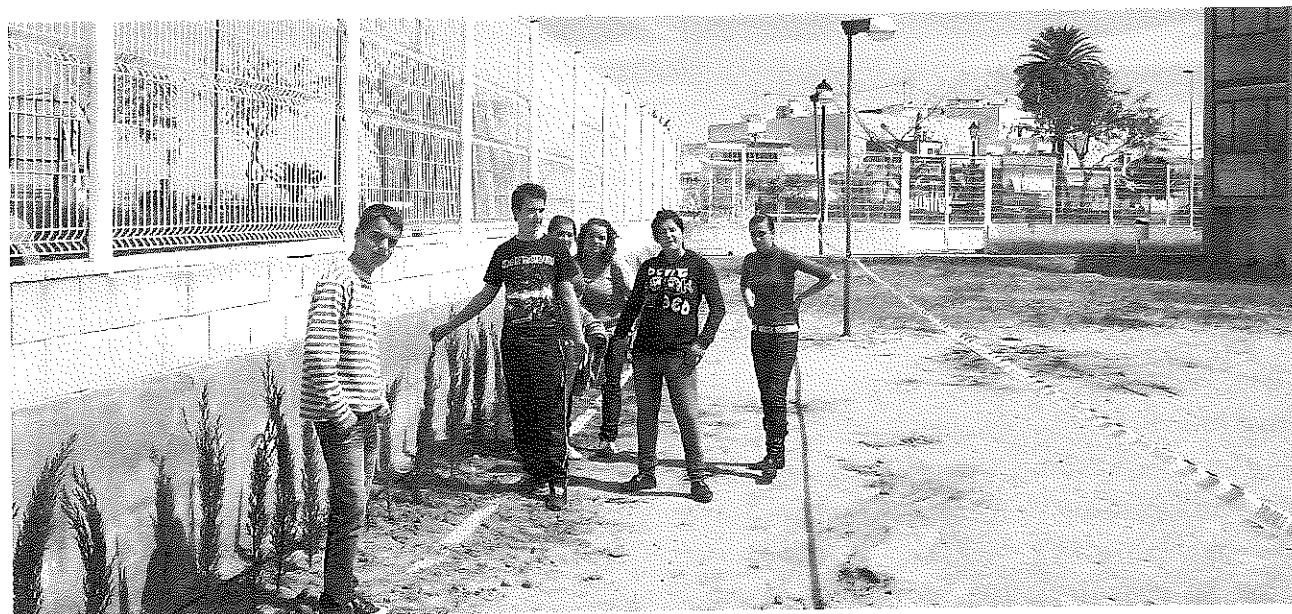
Poc a poc hem anat coneixent algunes espècies i donant forma a les plantes que ja hi havia a l'IES i així que cresquen més vigoroses, sanes i boniques. També se n'han plantat de noves. A més, ara coneixen les ferramentes necessàries

i les tècniques bàsiques per poder formar un jardí: podar, plantar, abonar...

A les classes, que es donen diàriament, s'intenta que adquirisquen els conceptes necessaris per entendre quines són les necessitats de les plantes i com aconseguir que el seu estat de salut siga l'adequat. Han après sobre morfologia i fisiologia de la planta, malalties comunes, necessitats bàsiques, conceptes bàsics de composició i tot sobre el terreny.

El treball comença a donar els seus fruits, estem en primavera i els arbres rebroten, les flors comencen a obrir-se i l'alumnat veu com el treball que ha fet al llarg del curs ara els recompensa amb bellesa i felicitacions.

Helena

AMPA

DES DE L'ASSOCIACIÓ DE PARES I MARES D'ALUMNES DE L'IES DE SOLLANA (AMPA), com a membres de la comunitat educativa, aprofitem l'ocasió que ens dona la revista del centre per felicitar a tota la comunitat educativa del centre, de la qual tots en formem part, per comptar amb aquest mitjà de comunicació que és la veu del centre.

L'AMPA també vol fer-vos saber que estem per a tot allò que necessiteu alumnes, professors i pares del centre, i que dins de les nostres possibilitats, com a associació, podem col·laborar i ajudar-vos en totes aquelles peticions relacionades amb l'educació del vostres fills i amb el centre docent.

Tenim la gran sort de gaudir en Sollana d'un centre que ens ha donat la possibilitat, des de fa més de quatre anys, que els nostres fills no hagen de traslladar-se a altres centres per rebre l'Educació Secundària Obligatòria (ESO). El nostre centre, compta amb les condicions necessàries de personal, d'infraestructura i de material docent per l'ensenyament dels nostres fills. A més, els conflictes educatius són pràcticament inexistent, en gran mesura, gràcies a la llavor de tots els professionals que amb la seua lluita diària l'han anat millorant des que es va inaugurar.

En aquest moments tenim un nombre important d'afiliats, però ens agradaria que hi fóreu tots, per la qual cosa necessitem de tota la vostra col·laboració per millorar l'ensenyament dels nostres fills. Per això, i aprofitant l'avenç d'aquesta publicació educativa, l'AMPA vol demanar als pares i mares que no estan afiliats que s'hi apunten de cara al proper curs

2009/2010. La vostra participació i ajuda és necessària i molt important, tots hi fem falta.

La Comunitat Escolar, com sabeu, està formada pels alumnes, pels professors i pel pares, i des de la part que ens correspon hem realitzat:

Tots aquells escrits que ens ha sol·licitat la direcció del centre per donar suport a les seues peticions i que des de la direcció del centre ens han comunicat que els han servit per tenir més força davant la Direcció Territorial, com per exemple:

Ràpida reparació de tots aquells desperfectes importants al centre.

Sol·licitud de nous programes d'ensenyament.

També hem col·laborat en la compra d'una enciclopèdia per a la biblioteca del centre.

A tots els alumnes afiliats els ajudarem en un descompte de 5 € en una de les eixides extraescolars de l'últim trimestre.

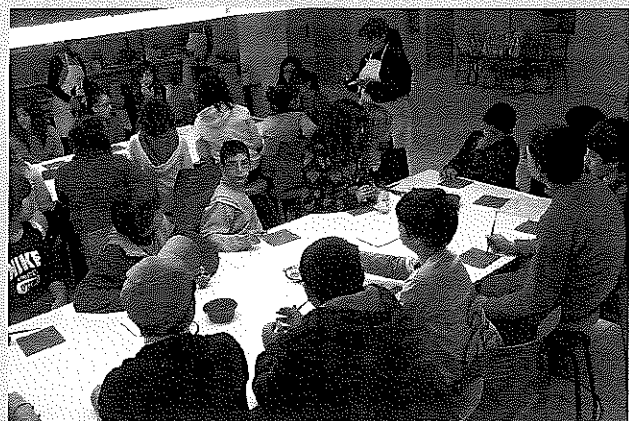
Hem intentant solucionar tots aquells problemes que alguns pares ens han plantejat durant el curs.

Col·laborem en el pagament dels regals i premis de final de curs per als alumnes guanyadors de qualsevol concurs o competició.

- *Pagarem 20 € als alumnes afiliats que finalitzen 4t d'ESO d'aquest curs acadèmic per a ajudar-los en la seua festa de final de curs.*

- *També pagarem la picadeta de final de curs als pares, alumnes i professors per a celebrar l'acomiadament dels alumnes que es graduen en aquest centre.*

Farem i intentarem fer moltes més coses, però s'ha de pensar que tots podem i deguem col·laborar amb l'educació i el benestar del nostres fills.

Eixida a Manises

COFRENTS

El dia **12 de desembre de 2008** els alumnes del 3r d'ESO i els professors Maria Jesús, Joan Costa i Ernesto van visitar la **Central Nuclear de Cofrents**.

Per motius de seguretat, l'accés a la central està prohibit, així que "sols" vam poder accedir al Centre d'Informació que és un edifici annex, on el personal d'Iberdrola, que és l'empresa propietària de la central, ens va informar dels aspectes mes importants d'esta central.

El reactor de la central nuclear de Cofrents és del tipus **d'aigua en ebullició (BWR)** a diferència de la majoria de centrals espanyoles que són d'aigua a pressió (PWR). Té una potència instal·lada de 1092 megawatts (MW) i va entrar en servei a finals de 1984.

També ens van explicar el funcionament de la central, així com els estudis del terreny que es van realitzar per construir-la en l'actual ubicació. A més, ens van mostrar diverses maquetes de les diferents zones de la central i ens van deixar controlar el funcionament d'un senzill simulador.

Els alumnes en tot moment van estar atents a allò que se'ls explicava i van realitzar preguntes molt interessants que ens van ajudar a comprendre millor com és la vida a una central d'este tipus.

Posteriorment i una vegada acabada la visita a la central nuclear ens vam desplaçar fins l'embarcador de Cofrents on estava esperant-nos un vaixell dissenyat per al seu ús turístic (seients, sostre envidrat, megafonia per al guia) per iniciar la **ruta fluvial** que ens duria a través dels canons del Xúquer des de Cofrents fins a la central hidroelèctrica de rebombeig de Cortes de Pallàs.

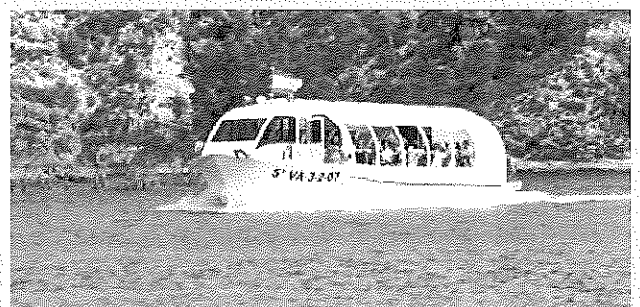
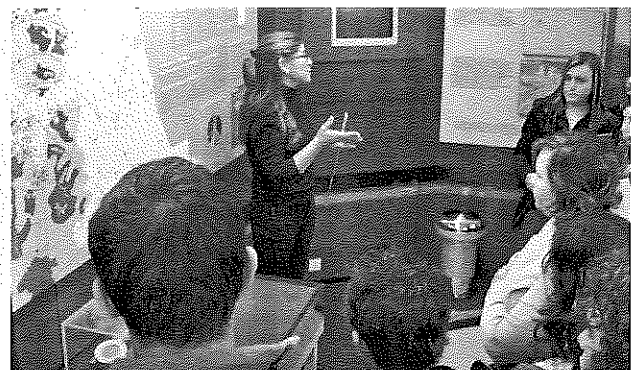
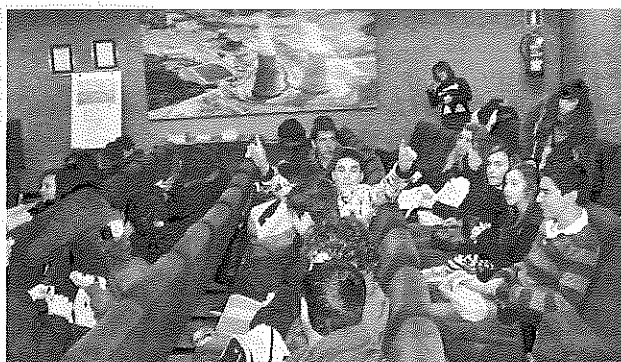
Esta ruta d'anada i tornada al punt d'inici, amb una durada de quasi dos hores i un recorregut total de 28 km ens va permetre gaudir d'una zona de gran riquesa des del punt de vista geològic i històric, destacant la **Mola de Cortes** i el **castell de Xirel**.

Un altre punt d'interés, sobretot per als alumnes, va ser descobrir a les camuflades cabres que habiten al llarg de tota la ruta. De fet, cada vegada que algun mamífer d'este tipus era descobert es creava un gran rebombori a l'interior del vaixell.

Els alumnes aprofitaren la ruta per a poder dinar i immortalitzar este dia d'aprenentatge i diversió amb innumerables fotografies.

Els professors hem de reconèixer la bona actitud que van tindre els alumnes al llarg de tota l'eixida extraescolar.

Ernesto Ortells

THEATRE IN ENGLISH

DAY TRIP

Last 13th January we went to the Flumen Theatre to see the play Shakespeare's Love Hits. The play had some of Shakespeare's best love plays like Othello, Hamlet, Romeo and Juliet and a Midsummer Night Dream. In the play, three actors went to a casting for the Royal Shakespeare Company to play a role in these plays.

I think the play was interesting. Sometimes the play was difficult to understand because some parts were in Old English.

The funniest character was Gianni because he was a proud stud *. But the funniest moment was when Jordi Navarro and Jaume Añó played the role of the lion and the wall with a hole.

If you understood the play, it was so funny!!

After the theatre, we went to Museu de València. Some students stayed outside because they had already visited it. It talks about the history of Valencia from the Iberian period to the present. There were videos with characters explaining the life in a moment of history.

Finally, we had lunch in Nuevo Centro and we had free time.

We had a nice day but the most important, we didn't go to classes!!

* proud stud: cregut

Esteban – 3rd ESO

THÉÂTRE EN FRANÇAIS

Les élèves du lycée de Sollana sont allés voir un théâtre pour illustrer le vocabulaire appris en classe. L'oeuvre s'intitulait "Je ne suis plus un enfant" et les acteurs utilisaient

La mimique, la musique et certaines paroles en espagnol pour que les élèves ne déconnectent pas trop.

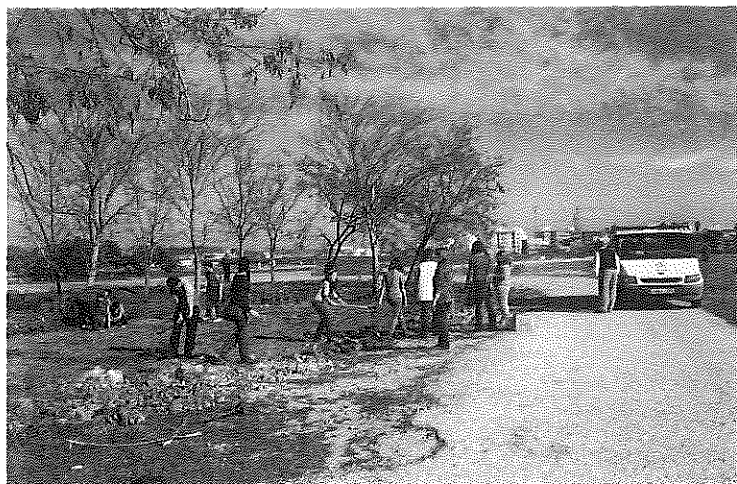
L'histoire commence avec la naissance du personnage principal et continue avec les premières années d'école et surtout d'adolescence avec les thèmes typiques de cette époque, comme le premier amour, la discothèque et le problème de l'alcool.

Les élèves de 3ème AB ont dit : "Pour être la première fois, on a compris quelque chose mais l'oeuvre est mal structurée et la fin est fade, au moins elle est divertissante et les chansons sont actuelles". (Ines, Laura, Raquel, Elsa, Claudia, Alba, Melody, Diana, Esteban y David).

Les élèves de 4ème AB ont répondu: " L'oeuvre était très bien, on a compris peu de mots et on ne riait pas toujours des blagues que faisaient les acteurs, mais on a passé une bonne journée et en résumé l'oeuvre de théâtre nous a plu. (Anna, Gema, Nayara, Ana, Gonzalo, Mar, Cinthia, Deborah et Mihaela).

Carmen Aparisi

DIA DE L'ARBRE

Al llarg d'aquests últims anys, el centre ha vingut proposant una sèrie d'activitats amb els alumnes, vinculades al voltant dels eixos transversals, com han estat fins ara, el Dia de la Pau, el Dia del Llibre, el Dia de la Dona...

Aquest any, hem decidit que els alumnes participaren en el "Dia Internacional de l'Arbre", 31-01-09, encara que al coincidir amb un dia no lectiu, dissabte, decidírem avançar-ho un dia.

Un dels motius que ens feren decidir per aquesta activitat, va ser el fet que aquest curs tenim un nou programa, el de Compensatòria, en el qual una sèrie d'alumnes estan desenvolupant tasques vinculades amb el medi ambient, com és el de taller de jardineria.

Un altre motiu seria l'objectiu de concienciar als nostres alumnes de la importància que té el Medi ambient, tot i això, no hi ha millor manera que tindre'n cura i respectar els espais verds que consi-

derant-los com a propis, perquè quan es tracta de mantenir viu un projecte que és d'ú mateix, la tasca sol tindre més èxit.

L'activitat va consistir en què cada alumne, plantara un arbret d'entre pins, carrasques, llidoners i freixes, en diversos llocs del terme, (la zona de Gredmed a l'altra banda del barranc, al costat de l'Ecoparc i lateral del pont de la carretera d'Alzira, i al voltant de l'ullal de Forner). L'objectiu era dotar al terme de Sollana de més espais verds i al mateix temps, en un marc tan emblemàtic com és el Parc Natural de l'Albufera.

Cal afegir que en la programació i realització d'aquesta activitat, varen estar implicades diverses institucions com la Conselleria de Medi Ambient, amb la dotació dels arbrets, el Parc Natural de l'Albufera, amb l'autorització i col.laboració dels tècnics i monitors medioambientals, l'Ajuntament de Sollana, amb la participació activa dels seus funcionaris, Policia Local i Protecció Civil que vetllaren per la seguretat vial dels nostres alumnes durant el desplaçament i com no, la coordinació dels professors de l'IES Sollana per a què aquesta activitat fóra un vertader èxit.

Tant els alumnes com els professors gaudírem molt i el bon oratge ens va acompanyar al llarg de tot el matí.

Si d'ací uns anys aquests arbrets es converteixen en arbres, voldrà dir que l'objectiu s'ha complert.

Amparo Tomás

MORISCOS

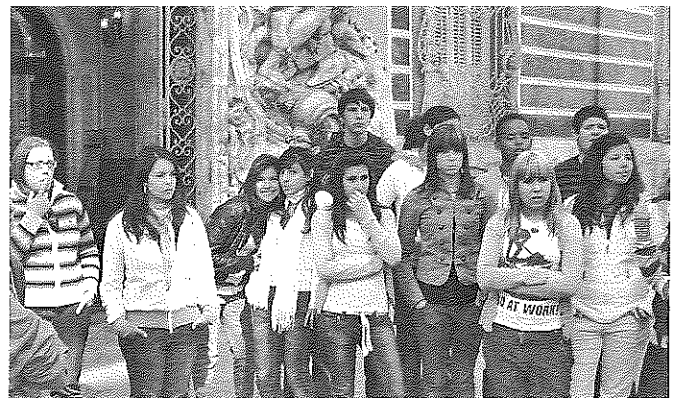
Entre les nombroses exposicions que ens ofereix la ciutat de València aquest any hi ha hagut una que ens ha cridat poderosament l'atenció. És l'anomenada **Entre terra i fe**. El títol de l'exposició és curiós ja que hauria sigut més real el de **terra o fe?**, ja que als més de 100.000 valencians que en 1609 no els quedava altra opció que convertir-se o emigrar.

Però qui eren aquests moriscos? Eren els descendents dels musulmans que s'havien quedat al Regne de València després de la conquesta cristiana. Primer varen ser coneguts com a mudèjars, però després de les Germanies i la seua conversió forçada passaren a denominar-se moriscos o cristians nous. Varen ser una nombrosa minoria que majoritàriament residia en les terres de la noblesa en condició de vassalls. Fidels als seus senyors proporcionaven gran part de les rendes senyorials. Gastaven poc i treballaven molt i aquesta submissió i rendibilitat feien que foren odiats pel poble plà cristià. La noblesa a canvi d'açò els protegia i els permetia mantenir la seua religió amb més o menys intimitat.

En 1609 dirigia la Monarquia Hispànica un noble d'origen valencià, el marquès de Dènia. El marquès havia sigut nomenat "valido" que hui seria el equivalent de president del govern pel rei Felip III. El marquès, ara també duc de Lerma, era senyor de moriscos i aquests amb el seu treball suposaven la majoria de les rendes del marquesat.

La Monarquia Hispànica portava segles intentant una homogeneïtat religiosa i bandejant o perseguint les minories que no volien assimilar-se i perseguint als protestants ja forn luterans, calvinistes o seguidors d'altres reformadors. En 1492 varen ser expulsats els jueus que no volgueren convertir-se i ara pareixia que arribava l'hora dels musulmans valencians.

Les autoritats valencianes havien intentat assimilar-los per mitjà de la predicació i alguns com el dominicà Sant Vicent Ferrer obtingueren alguns èxits o bé per la força i ací juga un paper important la Inquisició, ja que des del moment de la conversió forçada ja entraven en la seua jurisdicció. La protecció atorgada

per la noblesa i les donacions pecuniàries fetes al monarca jugaven al seu favor. Però la monarquia de Felip III estava decidida a acabar la qüestió morisca i més encara quan la por al Gran Turc i la lluita contra els països protestants posaven en perill l'hegemonia mundial d'Espanya.

Hui en dia valoraríem l'expulsió com una neteja ètnica, però en el segle XVII el poder de la Monarquia Autoritària no feia factible aquesta definició, i el rei va donar als seus vassalls un terme de tres dies per abandonar els seus estats. Els moriscos hagueren de mal vendre les seues possessions i marxar cap a un dolorós exili. Se'ls assignaren ports on havien d'embarcar-se cap el nord d'Àfrica.

No tenim ací espai per a narrar la història d'aquests altres valencians que durant quasi mil anys havien fet seua aquesta terra. Sols volem recordar que va ser fa ara quatre segles quan es va produir l'expulsió dels nou convertits.

Els alumnes de 4t pogueren veure l'exposició i l'homenatge que ara els hem dedicat els altres valencians, aquells que ens quedarem, i als que encara els recordem per moltes coses que ells ens deixaren; els noms dels nostres pobles, paraules, costums, menjars...

Joan Costa.
Professor d'Història IES Sollana.

SETMANA CULTURAL

MIRAR, VEURE, TOCAR I ESCOLTAR

Sempre hem escoltat la frase eixa de "més val una imatge que mil paraules" La frase té un sentit aclaparador i bona prova d'això són els llibres que gastàvem els de la meua generació quan érem batxillers. Recorde aquells llibres on tot eren puces negres i on alguna vegada apareixia un dibuix i cada moltes pàgines una fotografia en blanc i negre. Després aparegué el color i els llibres passaren a ser més divertits. Les obres d'art passaren de "bultos" a imatges definides. Era una *passada* veure un Sorolla en colors, com es transformava el mateix quadre i com adquiria vida al passar dels grisos als rojos, grocs, verds...

Aquell batxillerat durava tant com una setmana sense festes, el que passava és que els dies es convertien en anys i els llibres augmentaven de grossor i el nombre de "puces-lletres" o de tristos números amb "xs" o "ys" infiltrades, segons estaves en segon o ja arribaves a sisé.

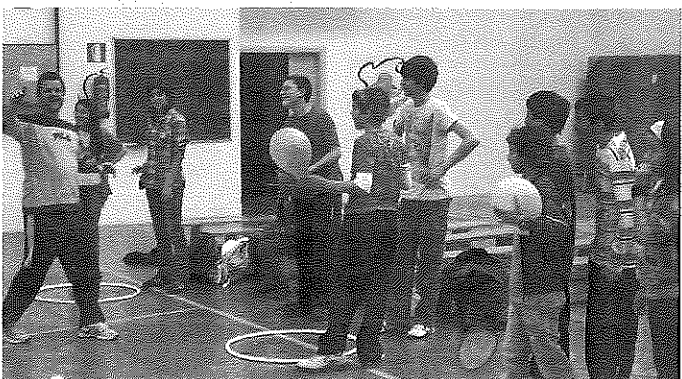
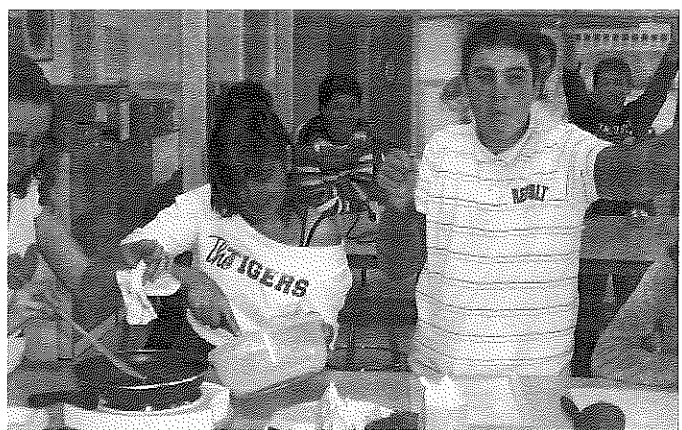
L'arribada del color va ser una resposta social i durant uns anys pareixia que l'educació vista en color era més dolça, més agradable i que l'alumnat gaudia dels materials que editorials i professors els oferíem. Però una de nou ens quedarem curts. El cine, els ordinadors l'internet i el "botellón" i la

"disco-mòbil" guanyaven les batalles del temps i de l'oci, i les "vídeo consoles" s'endinsaven en els esperits rebels i aventurers dels discents.

Hiu als docents sols ens queda el color i mirar, veure, tocar i escoltar. El color del llibres que són "una passada" pels que fórem estudiants en blanc i negre, i els itineraris didàctics són la millor aventura que podem oferir. Visitar un museu, passejar per un monestir, escoltar un concert, assistir a una representació teatral, realitzar activitats esportives, participar en un taller... són experiències intel·lectuals que és realitzen de manera grupal. No es pot negar que aquestes activitats obrin camins que sí són aprofitades per l'alumnat poden ser molt útils al llarg de la seua vida.

Quan els nostres alumnes comencen sols els seus itineraris vitals segur que sempre recordaran que ells començaren a mirar, a veure, a tocar i a escoltar en els anys que passaren a l'IES Sollana.

Joan Costa

SENDERISME

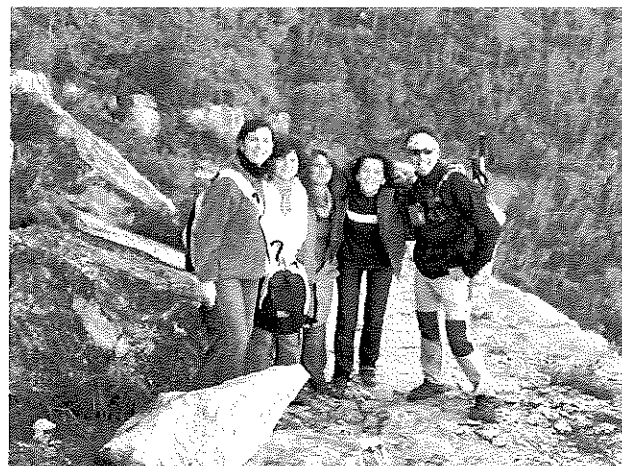
El dissabte **24 de gener** alguns professors de l'institut vam realitzar la ruta de senderisme de **La Cortada** o també coneguda com el **Sender de Cavanilles**. Esta ruta, situada als voltants de la població de Cortes de Pallàs, és una de les rutes més belles que podem realitzar a la Comunitat Valenciana. Les característiques de la ruta són les següents:

- **Distància: 10,43 km**
- **Desnivell acumulat: 447 metres.**
- **Tipus de terreny: Pista forestal en l'altiplà (zona de la bassa) mentre que tant a la pujada com a la baixada el que hi ha és una senda.**
- **Temps total utilitzat per a fer la ruta: 4h 42 min dels quals 3h i 48 min (aprox) vam estar en moviment.**
- **Al llarg de la ruta hi han uns quants llocs on la gent que pateix vertigen ho pot passar mal, sobretot en la zona de la Cortada i en el Pas de la Franca**
- **No existeix cap font d'aigua en la ruta.**
- **Les sendes estan senyalitzades d'una forma prou correcta com a Senda Local (marques verdes i blanques), excepte a la zona de la bassa on està marcat amb fites. La zona del rierol té una senyalització millorable.**

Els senderistes que ens vam aventurar a fer esta ruta vam ser: **Amparo, Núria, Susi, Cristina, Vero i Ernesto**. Cal assenyalar les baixes d'última hora de Lola i Toni. Les condicions meteorològiques en les que realitzarem la ruta van ser les següents: gran temporal de vent al llarg de tota la península. Així i tot, les previsions que vam veure el mateix dissabte de bon matí per a la població de Cortes de Pallàs estimaven una velocitat del vent de 50 km/h. Així que pensàrem el següent, Cortes de Pallàs és un poble situat en una vall que ens resguardarà en part del vent, almenys al començament de la pujada. Érem conscients que a

mesura que anàrem avançant en la ruta, el vent seria cada vegada més fort.

Malgrat tot, vam gaudir d'unes vistes meravelloses tant en la pujada, per la zona de la Cortada, com en el descens, amb passos aeris molt espectaculars per la zona del Pas de la Franca. Després, quan pensàvem que el més divertit ja s'havia acabat, ens trobarem que havíem de travessar el rierol, dos vegades, sense cap pont per a fer-ho. I ho férem tal i com es veu a la foto amb molta inventiva i paciència. Tots el senderistes van demostrar que estaven suficientment preparats per a realitzar esta "durilla" ruta.

Ernesto Ortells

www.erorfos-senderisme.blogspot.com

EL VIAJE

Ya casi nadie habla. Al fondo parece escucharse un parloteo nervioso, pero en este vagón todo el mundo se ha quedado callado, incluso yo.

Tengo a una persona a menos de quince centímetros de mi cara, pero sólo oigo su respiración entrecortada, asustada, y el traqueteo de las ruedas del metro.

Recuerdo sus ojos, me miró buscando una explicación, antes de que se apagasen las luces.

Pero no la tengo.

Era la última parada antes de llegar a la estación de casa. Habré hecho este trayecto cientos, quizás miles de veces. El tren dejó la estación como siempre, y comencé a prepararme para levantarme del asiento. También como siempre, todo estaba a rebosar, y me costó mucho llegar a la puerta de salida con las bolsas y la mochila del trabajo.

Al principio no lo noté, miraba a una mujer, la misma cuya respiración, ahora, es mi único contacto con la realidad. Era guapa, pelo rubio, y pantalones holgados color marrón oscuro. A pesar de los pantalones, tenía unas formas generosas, lo suficiente como para distraerme y no darme cuenta al principio.

Caí en la cuenta cuando algún viajero se revolvió incómodo. O fue por un breve comentario que hizo alguien en otra puerta. El viaje estaba durando demasiado, no era mucho, habían pasado dos o tres minutos más de los que tardaba habitualmente. Pero cuando haces el mismo viaje cada día, te das cuenta de estas cosas.

La gente se miraba, divertida, por algo que parecía simplemente inusual. Y la chica rubia incluso me sonrió cuando el tren comenzó a descender y casi se cae sobre mí, apoyando su pecho contra el mío.

Eso me distrajo, me hizo tardar más en darme cuenta de que entre esas dos estaciones, en ese túnel, no había ningún descenso.

Miré al hombre orondo que tenía a mi izquierda, había coincidido varias veces con él en ese mismo trayecto, era empleado del Corte Inglés, y vestía un traje azul marino muy oscuro con una corbata ya entrada en años. Él tampoco se lo explicaba.

Alguien comenzó a decir que estaba fallando algo, que debíamos estar en una vía de servicio. Por la razón que fuese habían cometido un fa-

llo y nos habían desviado a cocheras. No quise decir nada, pero desde luego yo no recordaba ningún túnel de desvío en esa ruta.

El tren siguió bajando, al principio minuto tras minuto, pero los minutos se transformaron en decenas, y éstas en más de media hora. Alguien, asustado, tiró del freno de emergencia, y cuando éste no funcionó el pánico se desató.

El hombre del Corte Inglés no hacía más que mirar por la ventana, hacía ya rato que las luces de emergencia de los túneles del metro habían sido sustituidas por una oscuridad impenetrable, pero él seguía mirando. Y debo confesar que yo también, con la esperanza, cada vez más vana, de encontrar alguna luz, algo, que me hiciese despertar de este sueño tornado en pesadilla.

Lo peor fue cuando las luces del vagón, y de los demás, comenzaron a apagarse poco a poco, como una vela que titila antes de morir. Miré al primer vagón, y vi a varias personas mirando en mi dirección, con los rostros pegados al cristal desencajados de miedo.

Al cabo, las luces terminaron por apagarse, y los ojos de la chica rubia me miraron asustados, brillantes. Poco a poco la gente dejó de hablar, de preguntarse, de inquirir o exigir una explicación. Los sonidos fueron apagándose, como si se escuchasen cada vez más lejos, y lo único omnipresente fuese el eco del túnel, que parecía reflejar la oscuridad.

Me pregunto qué pasará en el vagón delantero, si alguien estará intentando llegar a la cabina, y que habrá pasado.

La oscuridad nos envolvió al fin, y durante minutos que parecieron años, o tal vez años que parecieron eternidades, el traqueteo del tren fue el único ruido que escuché, por encima de la respiración de la chica y el hombre, y por encima de los latidos de mi corazón. Metiéndose en mi cabeza, llegando hasta mi cerebro, atrás, muy atrás, y despertando miedos atávicos que hicieron que un sudor frío recorriese mi espalda.

De repente, la chica rubia me coge la mano, fría, devolviéndome a la realidad, y la oscuridad parece envolvernos todavía más. Y yo me pregunto, si podemos seguir descendiendo para siempre, y hasta cuando resistiré sin volverme loco.

Sergi Carrasco Llinares

OTRA VEZ, LOS TRES CERDITOS

Érase una vez, tres cerditos que vivían con su madre en un chalet de pueblo. Pero un día la madre reunió a los tres cerditos y les dijo:

-Hijos, mi trabajo está en crisis y no se si podré pagar la hipoteca de la casa y las letras del coche, así que cada uno de vosotros os tendréis que construir una casa dónde podéis pasar una temporada, hasta que pase la mala racha. Un consejo, hacedla cerca del río, así tendréis agua. Peo cuidado, hay un lobo cerca de este pueblo. Cuando oigáis una alarma, cerrad las puertas con llave; porque el lobo andará cerca. ¿De acuerdo?

-Vale -respondieron.

Cada uno de los cerditos se puso manos a la obra.

-Mi casa será de paja y he contratado a un obrero para que me la haga, mientras yo juego a la play3 -dijo el mayor.

-Mi casa será de madera y he pagado a un arquitecto para que me diseñe la casa, y a un obrero para que me la construya. Mientras, iré a ver una película al cine con mis amigos -dijo el mediano.

-Pues hermanos, yo me voy a construir una casa yo solito, porque como mamá ha dicho que estábamos en crisis, no estamos para pagar a gente -dijo el pequeño.

La casa del cerdito mayor, estaba ya terminada. Por desgracia, el obrero que contrató, le hizo una casa de muy mala calidad y mal hecha. Podría entrar hasta un conejo por allí.

El cerdito mediano, no pensó que la madera de su casa se podría quemar con el fuego, porque cerca de esas fechas se aproximaban las fallas.

El cerdito pequeño, iba poco a poco construyendo su humilde casa.

Pasaron los meses y...llegó la primavera al pueblo de los cerditos. Como la primavera había llegado, celebraron El Concierto de Primavera. Entre otros cantaron: Kate Ryan "Ella Elle L'a", El Canto del Loco con "Peter Pan", Jonas Brothers con "Burnin Up", Shakira con "Whenever, Whenever", etc...

Aprovechando, el lobo entró al pueblo sin que nadie se diera cuenta.

Al día siguiente, los Jonas Brothers, de camino al aeropuerto, Joe vio unas huellas de lobo y exclamó:

-iHelp, a Wolf! (¡Socorro, un lobo!).

El Sr. Cura, lo escuchó (es que sabe Inglés), y corrió a tocar la alarma y a enviar SMS a todo el pueblo.

Los cerditos escucharon la alarma y vieron al lobo aproximarse a sus casas.

El cerdito mayor se escondió en su mala casa. El lobo fue a Bonanza a comprar fuegos artificiales. Cuando el lobo quiso entrar en la casa del mayor, hizo una gran traca y salió volando. El cerdito, aterrorizado, le llamó a su hermano mediano por el móvil y le dijo:

-Hermano, el lobo ya está aquí necesito ir a tu casa, porque la mía ha salido volando.

El cerdito fue a casa de su hermano mediano con su bici a motor. Mientras tanto, el cerdito pequeño ya la había acabado (parecía la Torre de Pisa). Cuando el cerdito mayor entró a la casa del mediano, cerró la puerta con un cierre automático. El lobo, fue a coger termitas para la casa de madera.

Las termitas se la comieron enseguida.

Asustados, con la bici del hermano, fueron a casa del pequeño (que la estaba amueblando).

Entraron apresuradamente y cerraron la puerta con una combinación (198734894).

El lobo, hizo una traca rodeando toda la casa, pero nada. Después con termitas, intentó derribarla, pero tampoco.

Al final, juntó la traca con termitas, pero a penas quitó la capa de pintura.

El lobo, se escondió en una caja de árbol de Navidad.

Los cerditos la vieron en la puerta y dijeron:

-Estamos en primavera, ¿Y esto qué hace aquí?- dijo el pequeño.

Entre los tres, llevaron la caja a la hoguera en la que iban a utilizar para una barbacoa. El lobo, sintiendo calor, salió de la caja. Rodeado de fuego, corrió hacia el río para apagar el fuego de su caro traje de las Rebajas de otoño del Corte Inglés.

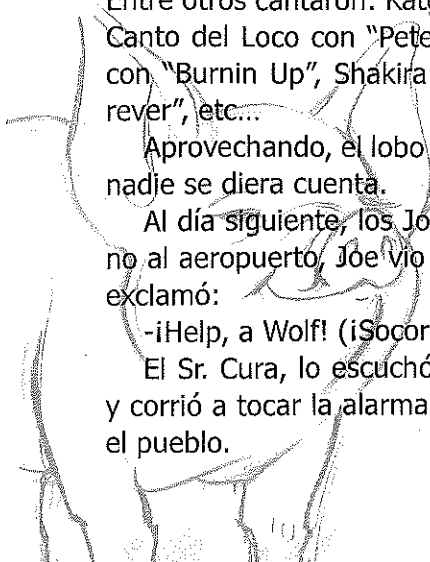
Y el lobo aprendió una valiosa lección: "Cuando vayas a cazar a alguien no debes llevar ropa cara".

Los tres cerditos, felices, pudieron volver a casa de su madre; pasada la crisis.

Felices, la madre encontró un Cerdito rico con el que se casó y los cerditos tuvieron un padre. Los cinco se mudaron a una casa mejor y vivieron de perlas para siempre.

Anna Ferrús, José San Joaquín

CREATIVIDAD

EN LOS SUEÑOS NO EXISTE EL COLEGIO

Entonces ¿cómo podemos saber si esto es un sueño? _pregunto Ana.

- Estamos soñando _dijo Claudia, su hermana mayor.
- Creo que deberíamos volver al colegio _dijo Ana.
- En los sueños no existe el colegio.

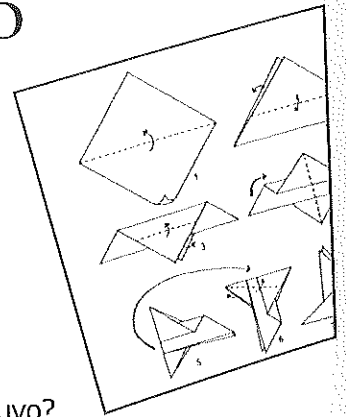
Ana sonrió y se acercó al límite de la azotea.

- Entonces, ¿crees que puedo volar?
- Por supuesto, querida hermanita, es lo que intento explicarte.
- Pero parece tan real.

Claudia arrancó una hoja de papel de su cuaderno y se la mostró Ana.

- En los sueños no se puede leer ni el propio nombre. ¿Puedes leer aquí el tuyo?
- No _negó Ana con la cabeza mientras le dedica a su hermana mayor una sonrisa.

Ana se giró, se acercó al borde de la azotea, levantó los brazos paralelos al horizonte, respiró profundamente, cerró los ojos y saltó. Claudia arrancó y arrugó el garabato ilegible que había dibujado.

Karla Sanchis

ESTOY BIEN, GRACIAS

Cada vez que alguien me hace esa pregunta digo lo mismo. "Estoy bien, gracias". Pero siéndote sincero no lo estoy, rotundamente no. ¿Acaso la gente quiere saber cómo te sientes de verdad cuando te lo pregunta? ¿O en verdad sólo intenta ser educada? La próxima vez que mi vecina me pregunte "Cómo estás?" le diré: bueno, la verdad es que no estoy nada bien, gracias. Me siento deprimido, solo... Estoy cabreado con el mundo, envidioso de tí, de tu familia y de tu perfecta vida. Luego le contaré que he comenzado a trabajar en un sitio nuevo, con gente nueva a la que apenas conozco y que hago mucho esfuerzo por recobrar el ánimo pero que en el fondo sigo perdido. También le diré cuánto me molesta

que me digan continuamente que el tiempo lo cura todo, lo cual me confunde. Le diré que no hay nada que cure esa pena y que cuando me despierto por las mañanas en la cama vacía es como si me echaran sal a una herida abierta. Le diré, lo insustancial que me parece todo sin ella. Y ella probablemente me dirá: "Ah, muy bien", como hace siempre. Dará media vuelta y se irá, subirá al coche y acompañará a los niños al colegio, irá a trabajar, preparará la cena y cenará en familia. Mientras que yo seguiré intentando decidir el color del suéter que voy a ponerme mañana y seguiré imaginando que un día me amaré como yo la amo.

Edmon Alemany Asensi

... APROVAR O APRENDRE...

Aprovar o aprendre és una cosa que ens podem plantejar tots, què és més important?

A nosaltres, l'alumnat, el que principalment ens importa és aprovar, i per això hi ha vegades que l'únic que fem és memoritzar tot un tema i ens presentem a l'examen i obtenim un 8 quan en realitat el que hem après és nota de 6 o inclús 5.

Aleshores, què és més important, traure un 8 i que al dia següent no recordem res, o traure un 6 i que recordem els continguts per a sempre? És això el que cal qüestionar-se.

Per això el professorat ens diu que millor un aprovat après, que un excel·lent inútil.

Ara bé, jo com molts més companys utilitzem la segona alternativa, la d'una molt bona nota simplement memoritzada, inútil, perquè hi ha vegades que sinó aprovem o tenim bons resultats, cap la possibilitat de tindre un suspens, per això fem "memoritzat i vomitat"

Però clar, després venen les conseqüències, passem de curs i ho hem oblidat tot. No adquirim coneixements, no avancem en el procés del nostre aprenentatge i amb els anys perdem el bitllet per a viatjar en primera classe. I tot, simplement, per passar els cursos com qui veu una pel·lícula dolenta.

Serezade Macías Pardo

FLASHES

Calor sofocante acechaba la ciudad. El viento movía las hojas de los árboles del desolado parque. Las palomas intentaban escapar de los rayos del sol, y la gente se cobijaba bajo los toldos de las heladerías.

El ambiente era turbio, y pegajoso. De repente y en el momento menos esperado, se escucha el llanto de un bebé. El viento empezó a soplar cada vez más y más fuerte, el sol desapareció y el calor se convirtió en escalofríos. Los rostros de la gente revelaban temor e incertidumbre, pero el mío se mantenía inmutable. Esperaba ese momento, si mis cálculos eran exactos ella pasaría por allí cinco minutos más tarde, pero ya estaba aquí.

Recorrí el alrededor con la mirada y nada aparentaba ser lo mismo. Se respiraba un aire de cambios. En ese mismo momento se escuchó un estrepitoso ruido seguido de incesante lluvia. Todos corrían hacia sus casas, pero yo seguía allí. Me sentía bien, me sentía viva, no tenía ningún miedo. Me quedé sola. Pero no permanecí quieta, no podía. Había viajado mucho, estudiado muchos terrenos y no quería

cometer errores. Dejé que la lluvia me empara pero puse a cubierto mi cámara. Esperaba el momento idílico, para la foto perfecta. Entonces sucedió. Miles de cristales estallaron en el cielo y cayeron violentamente sin llegar al suelo. Unos más grandes que otros, pero todos entrelazados como enredadera. En aquel momento pensé: "el cielo es demasiado grande para el objetivo de una cámara. Necesitaría uno enorme si pretendía fotografiarlo todo".

Pero entonces me centré en un único punto del cielo, enfoqué hacia allí y capturé los mejores rayos que he podido ver en mi vida. No sé cuantas fotos hice ni cuanto tiempo pasé allí, pero en las últimas fotos las estrellas ya estaban presentes.

Hora de volver. Metí las manos en los bolsillos en busca de las llaves del coche y saqué con ellas un pequeño trozo de papel. Llevaba mucho tiempo allí guardado.

En él sé leía con dificultad:

"GALERÍAS ALBERTO GARCÍA ALIX"

Mi sueño se había cumplido. Estaba entre mucha gente, observando mis mejores fotos expuestas en la galería.

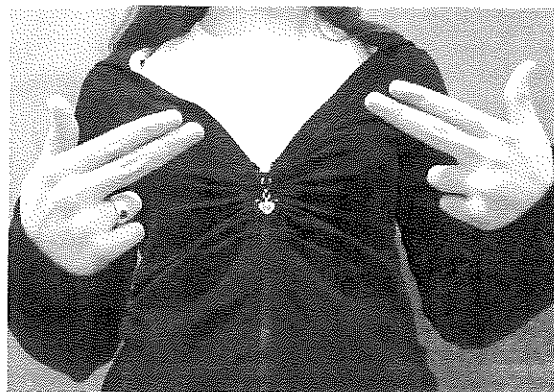
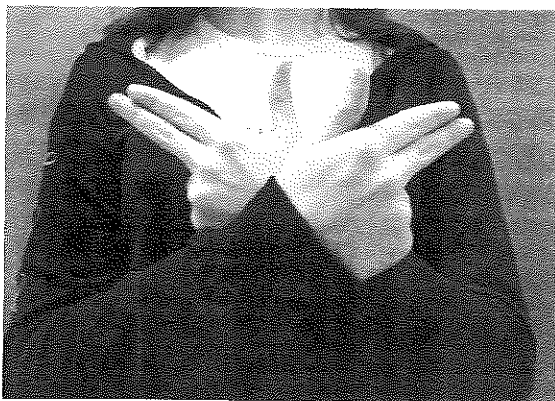
Flor Lemos

OPINIONS ABOUT THE PLAY

Some students think that the theatre didn't make sense but others think that it was OK. Some think that Gianni was the best actor and others think that the three actors did it well.

The funniest scenes were: when Gianni sang the song 'To be or not to be'; when Diego and Gianni kissed; when they took some red pieces of paper as if it was blood; and when Jaume played the role of a wall with a hole and Jordi was a lion and shouted: "Aaaaggggrrrrr!!!"

In conclusion, we liked the play and if you have a question, do this:

But don't forget to say as you are doing this: xxxx, xxxx!! (Remember?)

Ana, Carola, Toni, Inés and Marta – 3rd ESO

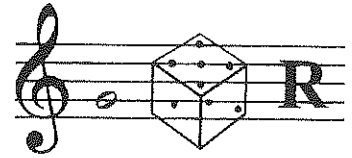
Passatemps Musicals

Embolie de lletres.

Troba els 6 instruments de corda que estan amagats!!

M	I	T	S	O	T	I	S	A	P
A	T	I	A	H	I	M	O	A	I
S	A	M	R	B	C	A	T	O	A
N	E	T	R	O	E	T	V	I	N
A	R	P	A	J	V	B	L	M	O
T	I	N	T	R	A	H	O	M	T
M	O	V	I	O	L	A	T	R	R
O	N	H	U	T	C	O	T	H	A
L	S	I	G	O	M	S	T	E	T
C	O	N	T	R	A	B	A	I	X

Jerooglífic:
'Què és Serçoi?'

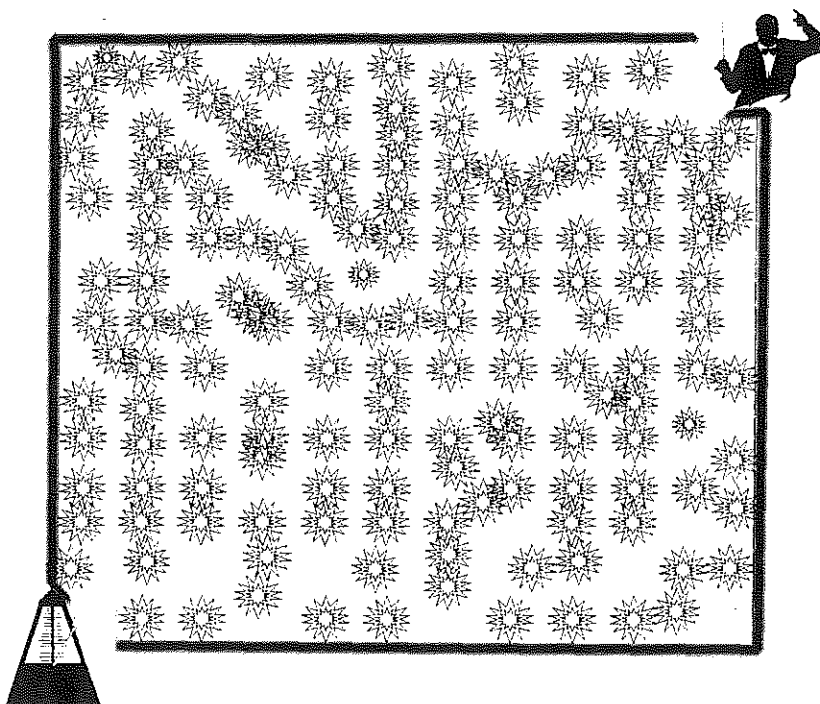

R: _____

Les 7 diferències

Laberint Musical

QUÍMICA MÀGICA: UN OU FREGIT EN FRED

EL CICLE DE LA VIDA

Què és el que volem fer?

Observar com un ou es "fregeix" sense necessitat de foc, oli ni paella.

Què ens caldrà?

Instrumental, Materials:

- Plat - Ou cru - Alcohol de farmàcia

Com ho farem?

Casca l'ou sobre el plat i seguidament ho ruixarem amb alcohol.

El resultat obtingut és ...

Poc a poc veurem (l'efecte comença a notar-se -gairebé immediatament, encara que el resultat complet s'observa al cap d'una hora aproximadament) com la clara adopta el color i textura sòlida d'un ou realment fregit. El rovell romandrà líquid sota la capa blanca protectora de la clara.

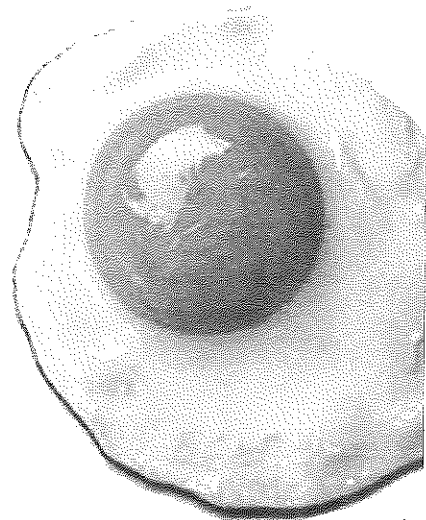
Explicant ... que és gerundi

La transformació que coneixem al fregir habitualment un ou consisteix en el canvi estructural de les proteïnes. Aquest canvi. -La desnaturalització- es pot produir no només per acció de la calor sinó també pel contacte amb certes substàncies com l'etanol.

Algun comentari ...

Aquesta reacció i curios efecte també s'aconsegueix si prèviament a l'addició de l'alcohol batem l'ou. En aquest cas obtindrem una cosa semblant a un ou "regirat" que adoptarà la forma del recipient, com si d'un flam es tractara.

Àrea de Biologia. Dep. Ciències

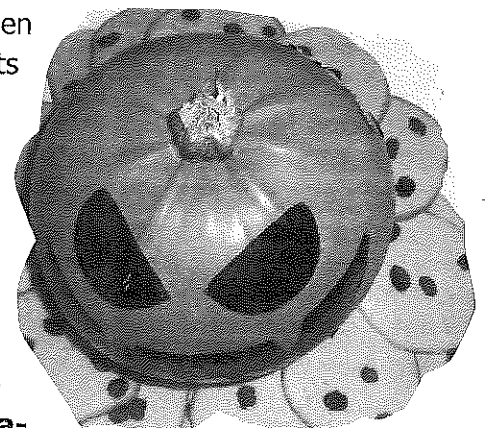
LA NATURA A CASA

GALETES DE CARABASSA

Als mercats i botigues del nostre país podem trobar carbasses de totes les mides i de diverses varietats durant tot l'any. Però aquest fruit, procedent originàriament d'Àsia i estès per tot el món des de fa segles, s'ha utilitzat en la tradició anglosaxona com a element decoratiu en la vigília de Tots Sants (l'anomenada Halloween)

Els orígens de la festa es remunten a una tradició celta, durant la qual els druides de cada tribu invocaven els déus dels morts. Exportada als Estats Units d'Amèrica, ha esdevingut una de les festes més importants del calendari nord-americà.

Si ens decidim a buidar una carabassa per fer-ne una figures i il·luminar el seu interior amb una espelma, com marca aquesta tradició estrangera, podem aprofitar-ne el contingut per fer unes delicioses galetes de carabassa. Aquest fruit, que **gairebé no aporta calories**, és **ric en fibres i vitamines A i C**, fet que el converteix en un aliment ideal per millorar el transit intestinal, cuidar la vista i prevenir, segons sembla, malalties cardiovascular i degeneratives.

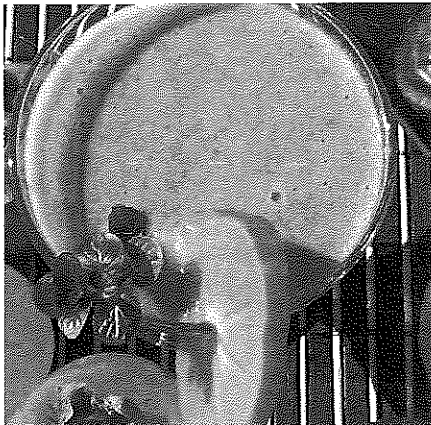
LLISTA D'INGREDIENTS:

— Per a 4 persones —

1 ou
 75 grams de mantega
 75 grams de sucre integral
 100 grams de farina de civada
 Un tros de carabassa

ELABORACIÓ

En una cassola amb poca aigua, hi bullim la carabassa durant uns quinze minuts. Un cop freda, la retirem de l'aigua i la triturarem. D'altra banda, barregem la mantega amb el sucre integral, hi afegim la farina i l'ou i hi incorporem la carabassa triturada. Ho barregem tot bé fins a obtenir una massa força compacta, amb la qual fem boletes que disposarem en una safata de forn, prèviament untada de mantega. Al damunt d'aquesta massa podem posar-hi fruits secs al nostre gust, com ara trossets de nous. I per acabar, poseu la safata al forn a 190°C durant uns quinze minut

CREMA DE TARONJA I SOJA. Saborosa i molt nutritiva.

No és un cereal. La soja és un llegum de la família de les faves i els pèsols que procedeix de la Xina, país on es consumeix des de fa cinc mil anys. No només es tracta d'un aliment molt nutritiu, sinó també d'un producte molt sa per al nostre organisme.

Més proteïnes que la carn

Les propietats de la **soja** són ben conegudes entre els vegetarians i tots aquells que no poden menjar carn ni làctics, ja que **té un alt contingut en proteïnes**, fins i tot més que la carn, està **lliure de lactosa** i és **molt rica en calci**. A més, aporta una gran quantitat d'hidrats de carboni, greixos, minerals i vitamines. Està demostrat que el seu consum ajuda a prevenir els trastorns cardíacs, a reduir els nivells de colesterol, a disminuir els risc de patir osteoporosi, etc.

La soja es presenta als mercats en un gran ventall de productes, com farines, olis, tofu i begudes. Precisament, amb aquesta última, us proposem elaborar una deliciosa i refrescant recepta molt energètica.

LLISTA D'INGREDIENTS:

— Per a 4 persones —

1 litre de beguda de soja
 El suc d'una taronja, 8 rovells d'ou
 200 grams de sucre morè
 Un tros de canyella
 1 pela de llimona, 2 fulls de gelatina

ELABORACIÓ:

Posem les fulles de gelatina en remull. Posem la beguda de soja en una cassola, amb la canyella i la pela de llimona, i la fem bullir. D'altra banda, barregem en un recipient els rovells d'ou amb el sucre fins a formar una massa compacta. Afegim a poc a poc la beguda de soja a la barreja, sense parar de remenar, fins a obtenir-ne una crema. Per acabar, posem el suc de taronja en una cassola al foc, desfem les fulles de gelatina i repartim el suc a les copes. Ara només ho hem de deixar refredar a la nevera abans de servir-ho

LVDI ROMANI PVERORVM ~ ELS JOCS ROMANS DEL XIQUETS

LVDI ROMANI PVERORVM, és una mostra de jocs romans.

L'objectiu fonamental d'aquesta modesta publicació és que els conegues i pugues jugar seguint les normes de fa milers d'anys i també que a partir del seu coneixement els relaciones amb els jocs actuals que sens dubte se'n deriven. Tot plegat et servirà per comprendre millor la influència de la cultura romana antiga i la projecció que ha tingut al País Valencià.

Són molts els jocs d'herència romana que continuem utilitzant en l'actualitat. Com per exemple: el parxís, els escacs, l'oca, pares i nones, papiroflèxia, la gallineta cega, etc. A continuació detallarem un exemple de joc de taula i un exemple de joc esportiu.

AUREA DICTA. La influència de la cultura romana antiga la trobem en els jocs, però també la podem trobar en el nostre vocabulari. Doncs la base del nostre lèxic prové del llatí parlat, també anomenat llatí vulgar, del que deriva la major part del nostre vocabulari. No obstant, no totes les paraules han anat evolucionant de la mateixa manera, ja que el llatí escrit, anomenat llatí culte, ha influït sobre el nostre lèxic donant lloc a paraules que es mantenen quasi iguals.

Per exemple, la paraula *ludi* que prové del llatí *ludus, ludi* 'joc' ha donat lloc a cultismes com lúdic (relatiu al joc, sinònim de divertit), ludoteca (mena de biblioteca on, en comptes d'haver-hi llibres, hi ha joguets), prelúdic (abans del joc).

DVPLVM MOLENDINUM

• **OBJECTIU:**

Alinear quatre fitxes unides per les línies del tauler.

• **NOMBRE DE JUGADORS:**

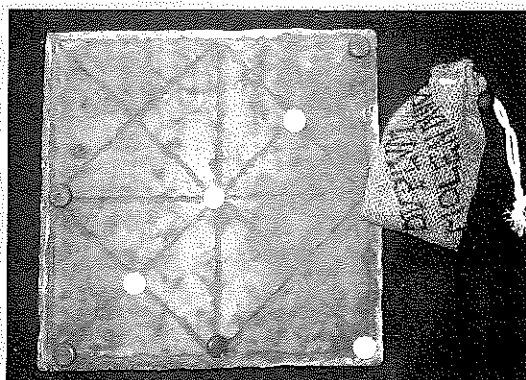
Dues persones per tauler.

• **ESTRIS:**

Tauler i vint-i-quatre fitxes, dotze de cada color.

• **NORMES:**

El jugador que ix col·loca una fitxa a la primera línia o encreuament de línies del tauler. Seguidament, col·locarà una fitxa el segon jugador on desitge amb la finalitat d'evitar que el contrincant alinee quatre fitxes o d'aconseguir col·locar-les ell. Guanya qui aconsegueix col·locar quatre fitxes pròpies seguides, en horitzontal, vertical o diagonal.

NVMMVM IACTARE

• **OBJECTIU:**

Apropar-se el màxim possible a la línia amb les monedes, sense sobrepassar-la.

• **NOMBRE DE JUGADORS:**

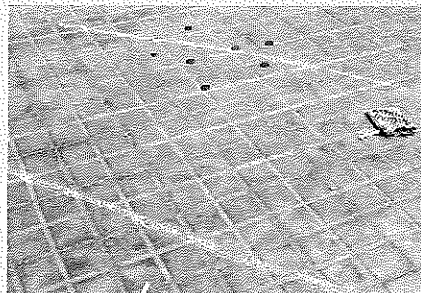
Els que desitgen.

• **ESTRIS:**

Les monedes que es determinen per jugador.

• **NORMES:**

Es tracen a terra dues paral·leles a la distància convinguda, per exemple a dues passes, i s'estableix l'ordre de tirada. Els jugadors per ordre llancen una moneda des d'una de les línies amb la finalitat d'apropar el diàmetre de la moneda a l'atra línia, evitant que la sobrepassi perquè perdrien. Els jugadors poden aprofitar el tir per desplaçar les monedes dels adversaris fent que sobrepassen la línia. Guanya el jugador que més monedes apropa a la segona línia.

MATÈRIA GRIS

Nombres y colores

Tres niñas están hablando con una simpática señora que quiere saber como se llaman. Una niña lleva puesta una blusa **violeta**, otra una blusa rosa, y la tercera una blusa blanca. La niña de la blusa violeta dice: "Nos llamamos Blanca, Rosa y Violeta". A continuación otra niña dice: "yo me llamo Blanca. Como **ve** nuestros nombres son los mismos que los colores de nuestras blusas, pero ninguna de nosotras usa blusas del color de su nombre". La señora sonrío y dice: "ahora ya se como os llamáis". Averígualo tú.

¿Quién es?

Determina a quien corresponde cada frase de la cuadrícula, sabiendo que:

- . Rafa y Julio son hermanos.
- . Rafa no tiene vehículo para ir al instituto.
- . Pablo y el que tiene motocicleta cursan 2º de E.S.O.

	RAFA	JULIO	PABLO
NO TIENE HERMANOS			
CURSA 1º DE E.S.O.			
TIENE UNA MOTO I			

El Club de los Mentirosos

Kojac, el famoso detective, está tomándose una cerveza en un bar con su cuñado Stavros. Stavros le cuenta que un nuevo club se ha fundado en la ciudad, llamado el Club de los Mentirosos, cuyos miembros han jurado mentir siempre y no decir nunca la **verdad**.

Señalando una mesa cercana, Stavros le dice a Kojac: "En esa mesa hay tres hombres y tres mujeres que se van a casar. Se llaman Pedro, Juan, Miguel, María, Ana y Susana y todos ellos son socios del Club de los Mentirosos. ¿Podrías decirme qué parejas se van a casar, es decir, quién se casará con quién?"

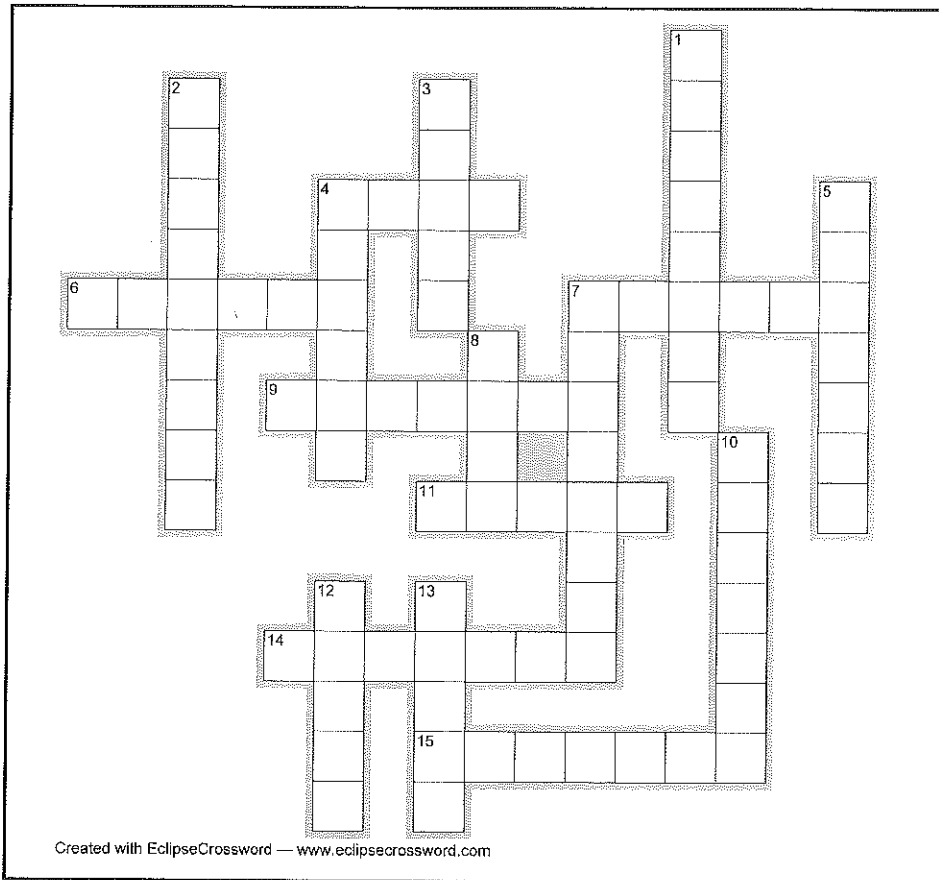
Kojac se dirige hacia ellos, se presenta, explica su propósito y le pregunta a Pedro con quién se va a casar. Pedro contesta que se va a casar con María. Kojac le pregunta entonces a María con quién se va a casar y ella le contesta que su futuro marido va a ser Miguel, por fin le pregunta a Miguel y este le dice que Susana será su esposa.

Al oír esto les felicita a todos por sus próximos matrimonios y se despide de ellos.

¿Sabes tú con quién va a casarse cada uno de ellos?

ENGLISH AND SPANISH INFLUENCES. CROSSWORDS

1) *English words in Spanish. Write the words in the English way.*

Across

4. Conversation, usually held on the Internet using tools like Messenger, etc. (conversación)
6. A piece of paper that you hang on the wall. (cartel)
7. The person who leads a team or a group of people. (líder)
9. A reunion, usually in politics. (encuentro)
11. Electronic message. (correo electrónico)
14. Expression that you use when women in the beach are not wearing their bra. (desnudo de cintura hacia arriba)
15. An audition; a test you have to do to the candidates, usually related to theatre, film or music. (selección de aspirantes)

Down

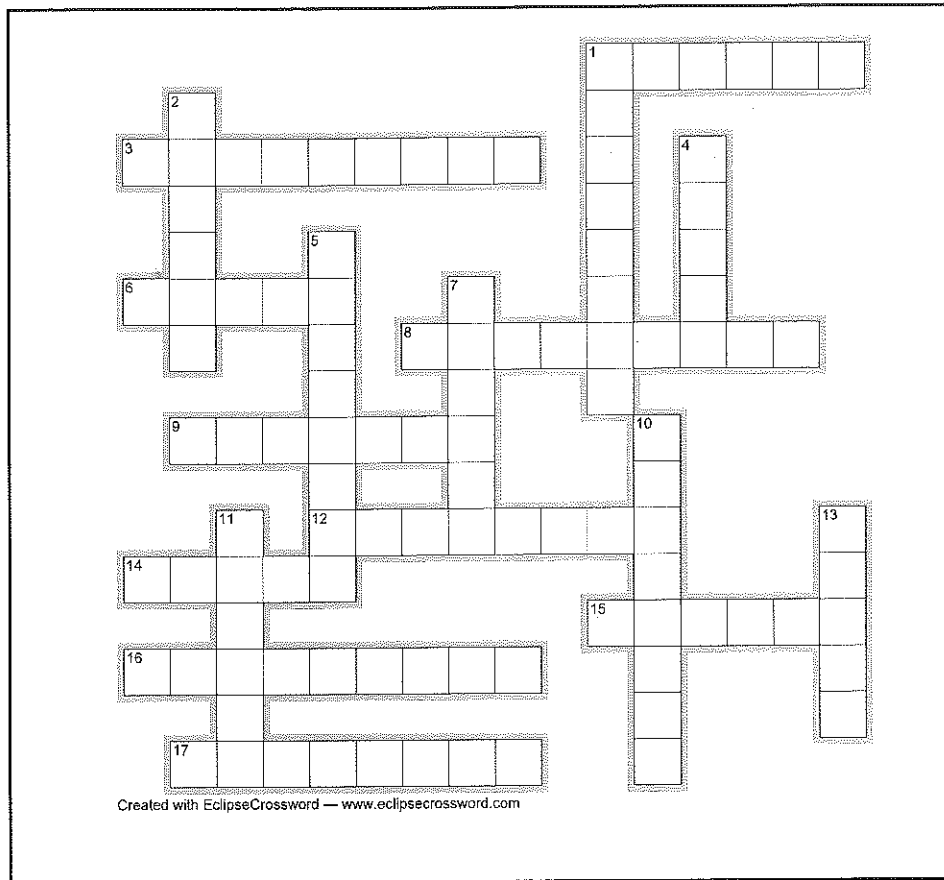
1. Sport played with a ball in which two teams try to kick or carry or goal the ball into each other's goal post. (fútbol)
2. In a concert, the part that the audience can't see because it is behind the stage. (detrás del escenario)
3. Denim trousers. Some famous ones are Levi Strauss'. (pantalones vaqueros)
4. Expression used in football to make reference to one of the four angles of the football pitch. (esquina o saque de esquina)
5. A place where you leave your car. (aparcamiento)
7. A piece of cloth you use on your legs. They are thinner than trousers and thicker than panties. (mallas)
8. You can watch it in a cinema or at home with lots of adverts in the middle. (película)
10. It refers to a surgical operation to eliminate or soften the lines on your face. (estiramiento)
12. An activity you like to practice in your free time. (afición)
13. Press the buttons on your mouse to select an action. (presionar)

ECLIPSE

ENGLISH AND SPANISH INFLUENCES. CROSSWORDS

1) *Spanish words in English. Write them in the English way (many of them are written the same in Spanish).*

Created with EclipseCrossword — www.eclipsecrossword.com

Across

1. A nap in the early afternoon or sleeping after having lunch.
3. A restaurant where you serve yourself and pay a cashier. In Spanish, it refers to a place where especially coffee is served.
6. An exhibition of cowboy skills.
8. Nocturnal black insects that sometimes are domestic pests. It comes from the Spanish *cucaracha*.
9. A local name for cowboy, especially used in Texas.
12. The person who fights bulls in a bullring. Bullfighter is a synonym. In Spanish it refers to a *torero*.
14. A cry of approval from an audience at the end of great performance.
15. A party, a celebration, a feast.
16. Amphibious reptile related to crocodile. Word formed from 'el lagarto'.
17. A group of street musicians in Mexico.

Down

11. A straw hat with a tall crown and broad brim; worn in American southwest and in Mexico, especially to protect from the sun.
2. A geographical feature. Rock formations and cliffs made by a river. In the United States, one of the most important is the one in Colorado. (El Gran Cañón del Colorado)
4. Spicy sauce of tomatoes and onions and chilly peppers to accompany Mexican foods. In Spanish, refers to any sauce.
5. Insect whose female bites the human skin to suck the blood, especially in the summer.
7. Small wolf native to western North America.
10. A pancake made from cornmeal or wheat flour. In Spanish, an omelette (plain omelette: only made of eggs; Spanish omelette: made of eggs and potatoes).
11. Typical Valencian dish made with rice.
13. Shopping centre or shopping mall. In Spanish, it refers to the main square.

ALTRES ACTIVITATS - CURS 2008-2009

Taller de ceràmica romana

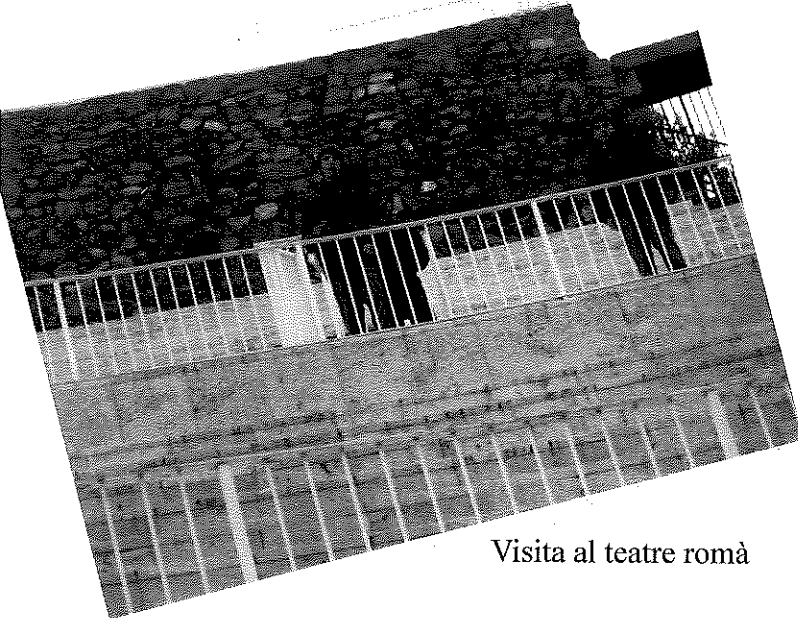
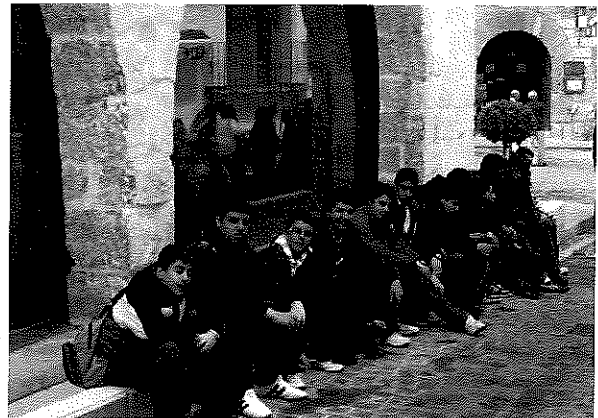
Racó de l'Olla

Taller de teatre romà

Visita a Sagunt

Visita al teatre romà

Visita al Muvim

EL CATALIIX

